

Canlı Hücre

Fiziksel yapımızın canlılığını koruyan hücrelerimizin canlı ve aktif kalması için içsel şefkatimizi harekete geçiren diğerkâm veya empatik yaklaşımlar çok gereklidir ve çok değerlidir. Bunlar, olmazsa olmazlardandır.

Çünkü ilahi tasavvur icabı insanda eksiklik ve noksanlık vardır. Bu eksiklik, karşılıklı ihtiyaç sistemini var eder ve bu sistem ancak hayatı ayakta tutan ahlaki değer ve erdemler yerine getirildiğinde aktif hale gelir.

Herhangi bir insana (veya canlıya) öz şefkat duygularıyla maddi-manevi bir katkı sunduğumuzda veya ona iyilikte bulunduğumuzda, aslında bizde var olan bir eksikliği gidermiş, böylelikle noksan olan bir yönümüzü de tamamlamış oluruz.

İnsan, kendini hatırlayıp tanıdıkça, kendini anladıkça, özünü keşfettikçe, yaşam döngüsünü ve dengesini sağlayan bu sistemin ne denli önemli olduğunu daha rahat öğrenme gücüne sahip olur.

Bu da demektir ki, öteki insandaki bir ihtiyacı gideren veya eksikliği tamamlayan herhangi bir iyilik, o insanı memnun ettiği kadar, o eksikliği giderme anlamında karşısındakine katkı sunan veya ona iyilikte bulunana da enerji verir. Hayatın gailisi içinde iyilikte bulunana rahatlık sağlar.

Hayatın akışı içinde en asil ve en asli görevimiz, insan onurunu koruyarak, kibir ve minnet gibi üstünlük duygularına kapılmadan, ihtiyaç halinde birbirimizi tamamlamaktır.

Özcesi, içimizdeki boşluklar, ancak ilahi sevginin yükümlülüklerini yerine getiren faydalı tutum, davranış ve alışkanlıklarla dolar. İmkânlar ölçüsünde kendimize ve başkalarına (hayata) faydalı olduğumuzda, yaşam(larımız) anlam bulur, maddi ve manevi dünyamız sağlıklı bir kisveye bürünür.

Unutulmasın ki, küçülmeden ve küçültmeden yardımlaştığımız ve başkalarını sevindirdiğimiz oranda sevinir ve güçleniriz.

Yusuf Beğtaş